

100 XPONIA

1925 - 2025

Φως και νερό, νερό και φως...

Γεννήτορες της ζωής, της προόδου, της ανάπτυξης, καθοριστικά στοιχεία για την ευημερία των ανθρώπων, των κοινωνιών, των πόλεων.

Στην περίπτωση της Λάρισας, το φως και το νερό «γέννησαν» μια από τις πιο ιστορικές επιχειρήσεις της χώρας, τη Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης-Αποχέτευσης Λάρισας, μια δημοτική επιχείρηση-ορόσημο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τη λειτουργία των Δήμων, αλλά και τη συνεργασία δημόσιου-ιδιωτικού τομέα στην υπηρεσία του κοινού καλού, πάνω και πέρα από συμφέροντα και μικροπολιτικές αντιλήψεις.

Η ιστορία της ΔΕΥΑΛ, που φέτος συμπληρώνει έναν αιώνα λειτουργίας και προσφοράς, αποτελεί τη διαχρονική διαβεβαίωση ότι όταν υπάρχει η θέληση, το όραμα και η αταλάντευτη πορεία με πυξίδα την ευημερία της κοινωνίας, πάντα υπάρχει τρόπος.

Νιώθω την ανάγκη να εκφράσω, ως Δήμαρχος Λαρισαίων εκ μέρους της πόλης και των πολιτών, την ευγνωμοσύνη μας σε όλους, Δημάρχους, στελέχη και το πολύτιμο δυναμικό εργαζομένων της επιχείρησης, οι οποίοι δούλεψαν, προσέφεραν και συνέβαλαν με τις αποφάσεις και τη δράση τους σε αυτό το μοναδικό επίτευγμα.

Η ιστορία της ΔΕΥΑΛ αποτελεί έμπνευση για όλες τις γενιές, αυτές που πέρασαν και αυτές που έρχονται.

Για το πώς οι πολίτες, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η Δημοτική Αρχή, η Πολιτεία μπορούν και πρέπει να βρίσκουν τόπους και συνισταμένες δημιουργικής συμπόρευσης, με κοινό παρονομαστή ένα καλύτερο αύριο.

Οι Λαρισαίες και οι Λαρισαίοι δικαιούμαστε να νιώθουμε περηφάνια για τη δημιουργία της ΔΕΥΑΛ, για τη λειτουργία της.

Προσφέραμε στη νεότερη Ιστορία του ελληνικού κράτους ένα μοντέλο για τη δημιουργία ειδικής νομολογίας σε κεντρικό επίπεδο, ένα πρότυπο για την οργάνωση των δημοτικών επιχειρήσεων σε όλη τη χώρα, μια δημοτική επιχείρηση που παρέχει υψηλής ποιότητας υπηρεσίες στους πολίτες.

Μέσα σε αυτά τα 100 χρόνια, η ΔΕΥΑΛ αντιμετώπισε και ξεπέρασε προκλήσεις που, στα μάτια πολλών, φαντάζουν ανυπερέβλητες: πολέμους, σεισμούς, πλημμύρες και ξηρασία, την πρόκληση του τεράστιου όγκου υποδομών για την ανάπτυξη των δικτύων της, την οικονομική κρίση με τα Μνημόνια, την κοινωνική κρίση με την πανδημία.

Αθανάσιος Ι. Μαμάκος

Δήμαρχος Λαρισαίων

Πρόεδρος της ΔΕΥΑ Λάρισας

Αντιπρόεδρος Ένωσης ΔΕΥΑ

Διαυθύνοντας τη 10η δεκαετία λειτουργίας και προσφοράς, η ΔΕΥΑΛ έχει να επιδείξει ένα εξαιρετικό πολύτιμο «πορτφόλιο» έργων και επενδύσεων, που ξεπερνούν τα 270 εκατ. ευρώ, μέσα σε αυτά τα 45 χρόνια.

Έργα χρηματοδοτούμενα, αλλά και από ιδίους πόρους, έργα που αλλάζουν, αναβαθμίζουν κάθε μέρα, το πρόσωπο της Λάρισας και την καθημερινότητα των δημοτών μας.

Με σταθερή προσήλωση στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και ευημερίας, πέρα από το τεράστιο έργο για τα κοινωφελή δίκτυα ύδρευσης, αποχέτευσης, άρδευσης, που συνεχίζεται με σταθερούς ρυθμούς, η ΔΕΥΑΛ στηρίζει σημαντικές κοινωνικές δράσεις και πρωτοβουλίες, που πάνε την πόλη μας πολλά βήματα μπροστά.

Αντλώντας δύναμη από αυτή την εμπειρία ενός αιώνα λειτουργίας και προσφοράς, αλλά και την στήριξη όλων των Λαρισαίων -και όχι μόνον, η ΔΕΥΑΛ θα συνεχίσει, πιστή στο όραμα των πρωτεργατών και δημιουργών της, να δημιουργεί και να αξιοποιεί πόρους και εργαλεία, τόσο για την αντιμετώπιση των προκλήσεων της κλιματικής κρίσης, όσο και για την περαιτέρω ανάπτυξη της τοπικής μας κοινωνίας.

Ύδρευση Λάρισας - Ιστορία ενός αιώνα

Η ιστορία και η σημερινή παρουσία της Δ.Ε.Υ.Α.Λ. στην υπηρεσία των τομέων της ύδρευσης, αποχέτευσης και του περιβάλλοντος στην πόλη της Λάρισας, στηρίζεται σε μια μακρόχρονη διαδρομή η οποία συμπληρώνει τον έναν αιώνα ζωής.

Στην πορεία αυτή, από τότε μέχρι τις μέρες μας πολλά προβλήματα παρουσιάστηκαν και αντιμετωπίστηκαν και η Επιχείρηση - με την κάθε φορά μορφή της - ανταποκρίθηκε στην αποστολή της, δικαίωσε την παρουσία της στους τομείς αρμοδιότητάς της, παράγοντας ουσιαστικά πολιτισμό, με την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των κατοίκων της πόλης μας. Από τον αείμνηστο Δήμαρχο Λαρισαίων Μιχαήλ Σάпка έως τον Δήμαρχο των 100 χρόνων κ. Αθανάσιο Μάμακο η εξέλιξη της επιχείρησης πέρασε πολλές διακυμάνσεις με βασικά στοιχεία τα εξής:

Πριν το 1925 η υδροδότηση της πόλης της Λάρισας γινόταν με σακάδες από το ποτάμι. Τα προβλήματα για την υγεία των Λαρισαίων ήταν πολλά εξαιτίας της κακής ποιότητας νερού. Στη δεκαετία 1920 - 1930 πέθαναν από τύφο 1.038 άτομα, σε πληθυσμό 23.000 κατοίκων της πόλης.

- **Το 1925** ιδρύθηκε η Ε.Υ.Η.Λ. (Εταιρία Ύδρευσης Ηλεκτροφωτισμού Λάρισας) Το 1925 στάθηκε χρόνος ορόσημο στην ιστορία της Λάρισας, επειδή τότε ακριβώς δόθηκε λύση στο πρόβλημα της ύδρευσης και του ηλεκτροφωτισμού της πόλης.

- **Το 1927:** Στη Λάρισα την πόλη των 24.000 κατοίκων ξεκινούν τα πρώτα έργα ύδρευσης που ολοκληρώνονται το 1930. Τα έργα για την ύδρευση, κόστισαν 20.000.000 δρχ. ποσό τεράστιο για την εποχή με ιδίους πόρους.

Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος

Αντιπρόεδρος Δ.Σ. ΔΕΥΑΛ

Πρόεδρος Επιτροπής

Ύδρευσης Αποχέτευσης Λάρισας

Αντιπρόεδρος Ελληνικού Δικτύου

Αθηνών με Ποτάμια

Στις 27 Ιουνίου 1928 έγινε η προκήρυξη διαγωνισμού «για την κατασκευή δικτύου διανομής υδρεύσεως της πόλεως Λαρίσης».

- **1930: Τα έργα ύδρευσης της Λάρισας υπόδειγμα εκτέλεσης Δημοτικών Έργων στην Ελλάδα.** Τον Δεκέμβριο του 1930, Στα εγκαίνια των έργων ύδρευσης, παρευρέθηκε και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Και πατώντας κάποιο κουμπί ο Βενιζέλος, ξεχύθηκε νερό στα σπίτια και στα καταστήματα. Οι Λαρισινοί απέκτησαν στα σπίτια τους αυτό που τους έλειπε: νερό άφθονο, φθινό και καθαρό.

Το έργο ύδρευσης και ηλεκτροφωτισμού το οποίο στοίχισε 30.000.000 δραχμές περίπου στηρίχτηκε και συντελέστηκε, μόνον με τις οικονομικές δυνάμεις της πόλης χωρίς να βαρύνει το κράτος ούτε μία δραχμή, είπε ο Ελευθέριος Βενιζέλος στους δημοσιογράφους: «Να γράψετε εις τας Εφημερίδας σας ότι τα Έργα της Υδρεύσεως και Ηλεκτροφωτισμού Λαρίσης, τα οποία

εστοίχισαν περί τα 30 εκατομμύρια δραχμών εξετελέσθησαν δια μόνον των οικονομικών δυνάμεων του Τόπου χωρίς να βαρύνει το κράτος ούτε κατά μίαν δραχμήν επί τη βάσει ιδιούτου Νόμου του οποίου την έκδοσιν προκάλεσεν ο ίδιος Δήμος Λαρίσης και να καλέσητε τους Δημάρχους όλων των πόλεων της Ελλάδος να λάβωσιν ως υπόδειγμα εις την εκτέλεσιν Δημοτικών Έργων την Λάρισαν».

- **Το 1973** μετονομάζεται από Ο.Υ.Η.Λ. σε Δ.Ε.Υ.Λ

- **Το 1977** γίνεται προσθήκη της αποχέτευσης στις αρμοδιότητες και μετονομάζεται σε Δ.Ε.Υ.Α.Λ. και το 1981 αποκτά τη σημερινή νομική της μορφή

- **Από το 1990** σταμάτησε η υδροδότηση της Λάρισας από το ποτάμι και υδροδοτείται μόνο από γεωτρήσεις. Ως αντιπρόεδρος της ΔΕΥΑΛ χαίρομαι που στα 100 χρόνια ζωής βρίσκομαι με εντολή του Δημάρχου μας στο τιμόνι της καλύτερης δημοτικής επιχείρησης στην Ελλάδα με το πιο ικανό και αξιόλογο προσωπικό.

22 Μαρτίου 2025: Παγκόσμια Ημέρα Νερού

ΟΗΕ:
Η πρόσβαση
στο νερό
αναγνωρίζεται
ως θεμελιώδες
ανθρώπινο και
κοινωνικό δικαίωμα

“Να μη λησμονούμε ότι ο κύκλος του νερού
και ο κύκλος ζωής είναι ένας”.

Jacques Yves Cousteau – ωκεανογράφος

Εδώ και εκατομμύρια χρόνια, το νερό αποτελεί τη βάση για τη διαβίωση κάθε είδους ζωής, από τα πρώτα μικρά σημάδια της εμφάνισής της στη γη. Ακόμη πιο σημαντικό είναι το νερό και για τους ανώτερους οργανισμούς, στους οποίους βέβαια συγκαταλέγεται και ο άνθρωπος.

Οι περισσότερες βιολογικές και βιοχημικές διεργασίες που λαμβάνουν χώρα στον οργανισμό του ανθρώπου, έχουν ως βάση το νερό. Έτσι η υγιής διαβίωση και η ευημερία του ανθρώπινου είδους, έγκειται σε πολύ μεγάλο ποσοστό, στο νερό.

Η ιστορία του ανθρώπινου πολιτισμού, από την αυγή της μέχρι τις μέρες μας είναι συνυφασμένη με το νερό και σημαδεμένη από αυτό. Οι μεγαλύτεροι πολιτισμοί της αρχαιότητας αναπτύχθηκαν γύρω από το νερό. Η ύπαρξη νερού ήταν κριτήριο για την επιλογή εγκατάστασης των ανθρώπων και τη δημιουργία οργανωμένων κοινωνιών και οικισμών. Οι θάλασσες ήταν η οδός της εξερεύνησης και της εξάπλωσης του πολιτισμού σε κάθε γωνία του πλανήτη.

Το νερό είναι ο μόνος φυσικός πόρος που αγγίζει όλες τις μορφές του ανθρώπινου πολιτισμού, από τη γεωργία και τη βιομηχανική ανάπτυξη, έως τον πολιτισμό και τις θρησκευτικές αξίες.

Κατά τον Όμηρο, ο πρώτος Τιτάνας, ο Ωκεανός, ο πατέρας όλων των πατέρων όπως και εκατοντάδες άλλοι

Κείμενο-έρευνα:

Σπύρος Μπαρμπούτης,

πρ. Αναπληρωτής Δημάρχου Δήμου Λαρισαίων,
πρ. Αντιπρόεδρος ΔΕΥΑΛ

θεοί ή θεότητες – κυρίαρχοι του νερού καταγράφονται στην παγκόσμια μυθολογία.

Η παγκόσμια κοινότητα, έχοντας κατανοήσει τη σημασία του νερού και της ρύπανσής του, έχει συστήσει εθνικούς και παγκόσμιους οργανισμούς (Π.Ο.Υ., USEPA, EUREAU κ.ά.) που ως σκοπό έχουν την αντιμετώπιση και επίλυση των προβλημάτων που έχουν προκύψει από την εκτεταμένη ρύπανση του νερού και του περιβάλλοντος γενικότερα. Παράλληλα, έχουν οργανωθεί διεθνή forum για το νερό αλλά και στην Ελλάδα. Πραγματοποιήθηκαν και συμμετείχαν σ' αυτά επιστήμονες από χώρες της Μεσογείου και τα Βαλκάνια.

• 1ο Forum για το νερό στην Αθήνα (2019)

• 2ο Forum για το νερό στο Ηράκλειο (2021)

• 3ο Forum για το νερό στην Αθήνα (2024).

Εξετάστηκαν ζητήματα και προβλήματα που αφορούσαν το νερό και παρουσιάστηκαν πρωτοποριακές ιδέες για τη βιώσιμη διαχείριση των υδατικών πόρων: Λειψυδρία – πλημμύρες – κλιματική αλλαγή – ποιότητα νερού και υγεία – Διασυννοριακές σχέσεις – Νερό σαν φυσικός πόρος – Ανάπτυξη και διαμόρφωση των πολιτισμών κατά τους αρχαιότερους και νεότερους χρόνους – Καινοτόμες λύσεις (τεχνητή νοημοσύνη) – Αναφορά στο WaterFootprint (υδατικό αποτύπωμα το οποίο θα απασχολεί και περισσότερο στο μέλλον σε παγκόσμιο επίπεδο).

Ο κ. Σπύρος Μπαρμπούτης διετέλεσε Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΕΥΑΛ την περίοδο 2003-2006.

● Παγκόσμια

Από το 1997 πραγματοποιούνται παγκόσμια for a για το νερό, στα οποία λαμβάνουν μέρος επιστήμονες απ' όλο τον κόσμο, ειδικοί στο νερό και την κλιματική αλλαγή.

Μαρακές	1997
Μασσαλία	2012
Χάγη	2000
Σεούλ	2015
Κιότο	2003
Μπραζιλία	2018
Μεξικό	2006
Ντακάρ	2022
Κωνσταντινούπολη	2009
Τζακάρτα	2024

Τα for a διοργανώνονται ανά τριετία, από το Παγκόσμιο Συμβούλιο για το Νερό (WorldWaterCouncil) και αναφέρονται στην ορθολογική διαχείριση των υδατικών πόρων, την κλιματική αλλαγή που αποτελεί σοβαρή απειλή για τα αποθέματα του νερού, κάλυψη των αναγκών του πληθυσμού, το νερό σε αναπτυσσόμενες χώρες κ.ά.

Το 1976 ιδρύθηκε το Παγκόσμιο Συμβούλιο για το Νερό και πριν 33 χρόνια – το 1992 – καθιερώθηκε στο Rio de Janeiro

Υδατόπυργος, Πίνακας λάδι σε μουσαμά.
Πίνακας του Αγηνορα Αστεριαδη – 1958, Συλλογή ΔΕΥΑΛ

η 22α Μαρτίου ως Παγκόσμια Ημέρα Νερού. Ο εορτασμός αυτής της ημέρας, επρόκειτο να λάβει τεράστιες αλλά και σημαντικές για τη ζωή μας διαστάσεις.

Στον πλανήτη εναπόκειται να διαψεύσει τον Umberto Eco ο οποίος είπε: "Ο άνθρωπος έφτιαξε τις γιορτές και επετείους για να καλύψει τις ενοχές του".

Η 22α Μαρτίου έχει καθιερωθεί ως Παγκόσμια Ημέρα Νερού, υπενθυμίζοντας σε όλους μας την ευθύνη που έχει η ανθρωπότητα για την ορθολογική διαχείριση του πολύτιμου αυτού αγαθού.

Σε εκθέσεις και επίσημα στοιχεία, του περιβαλλοντικού προγράμματος του ΟΗΕ αναφέρονται χαρακτηριστικά:

- Η παγκόσμια κρίση των υδάτινων πόρων κατατάσσεται δεύτερη σε σπουδαιότητα για τον πλανήτη, μετά το φαινόμενο του θερμοκηπίου.
- «Κανένα μέτρο δεν θα μπορούσε περισσότερο να μειώσει τις ασθένειες και να σώσει ζωές στον αναπτυσσόμενο κόσμο, από ό,τι η διασφάλιση παροχής κατάλληλου νερού και υγιεινής για όλους».
- Το νερό είναι ανθρώπινο δικαίωμα και κοινό αγαθό. Το 2002 η ειδική επιτροπή του Ο.Η.Ε. για τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτισμικά δικαιώματα αναγνώρισε την πρόσβαση στο νερό ως θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα. Η πρόσβαση στο νερό σε επαρκείς ποσότητες και σε κατάλληλη ποιότητα θα πρέπει να αναγνωρίζονται ως συνταγματικό, καθολικό, αδιαίρετο και αμεταβίβαστο ανθρώπινο και κοινωνικό δικαίωμα.
- «Οι κυβερνήσεις των χωρών-μελών του Ο.Η.Ε., οφείλουν πλέον να σέβονται, να προστατεύουν και να ικανοποιούν τις προσωπικές ανάγκες σε πόσιμο νερό και ατομική υγιεινή. Αναλαμβάνουν το διαρκές και σταθερό καθήκον της διασφάλισης πόσιμου νερού για όλους τους πολίτες τους, χωρίς καμία διάκριση».

• Το νερό αποτελεί κοινό αγαθό και οι πολίτες θα πρέπει να συμμετέχουν αντιπροσωπευτικά και άμεσα στον καθορισμό και την ενσωμάτωση των πολιτικών σε σχέση με το νερό, από τοπικό μέχρι και σε παγκόσμιο επίπεδο. Δηλαδή να τεκμηριωθεί το αυτονόητο: όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα να πίνουν καθαρό νερό σε όση ποσότητα το επιθυμούν.

• Το νερό έχει βασική σημασία για το «ευ ζην» του ανθρώπου, την περιβαλλοντική υγεία, τη βιολογική διαφοροποίηση, τη βιομηχανική ανάπτυξη, την παραγωγή ενέργειας και παίζει βασικό ρόλο στην κουλτούρα και θρησκεία πολλών κοινοτήτων.

• Η κρίση του πόσιμου νερού χαρακτηρίζεται από τη συνεχιζόμενη μείωση της ποσότητας νερού που διατίθεται όσο και από την υποβάθμιση της ποιότητάς του.

Η ανάγκη προσεκτικής διαχείρισης των υδάτινων πόρων και η εξισορρόπηση των διαφόρων αναγκών για το νερό είναι ζητήματα ζωτικής σημασίας αφού η θλιβερή διαπίστωση ότι η μελλοντική παγκόσμια έλλειψη νερού θα είναι πολύ σοβαρή.

Ίσως θα χρειαστεί να σχεδιαστούν και εφαρμοστούν νέες στρατηγικές που αφορούν στη διαχείριση και επαρκή χρήση των υδατικών πόρων. Άλλωστε τις περασμένες δεκαετίες, ο τομέας του νερού έχει αναπτύξει τεχνογνωσία και έχει συσσωρεύσει μεγάλη εμπειρία σε θέματα που συνδέονται με το νερό.

Βασικά θέματα σχετικά με το νερό απασχολούν τα κράτη και διεθνείς οργανισμούς είναι: η ορθολογική διαχείριση των υδάτινων πόρων, η λειψυδρία και η μόλυνση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων.

Και βέβαια η ορθολογική χρήση και ολοκληρωμένη διαχείριση του νερού αφορούν τον καθένα μας και δεν αφορούν μόνο το κράτος και τις δημοτικές αρχές.

● Το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης (πόσιμο νερό)

Το νερό που βρίσκει μεγάλη κατανάλωση στον πλανήτη είναι το πόσιμο. Αποτελεί το σημαντικότερο αγαθό για την επιβίωση του ανθρώπου γι' αυτό και ο τελευταίος έχει δώσει μεγάλη βαρύτητα στον έλεγχο της ποιότητας του για την θέσπιση νόμων που την καθορίζουν.

Η ποιότητα του νερού υποβαθμίζεται τόσο λόγω της ύπαρξης ανόργανων όσο και οργανικών ρυπαντών. Έτσι γίνεται αναφορά στην ποιότητα του νερού και στη νομοθεσία σχετικά με την ποιότητά του. Σημαντικότερο μέρος της περιβαλλοντικής έρευνας, σχετίζεται με την ανίχνευση ανεπιθύμητων χημικών ενώσεων στο νερό, καθώς και με τις μεθόδους επεξεργασίας και απαλλαγής του νερού από τις ρυπαντικές ουσίες. Ένα μεγάλο μέρος επίσης της νομοθεσίας σχετικής με το περιβάλλον, ασχολείται με την ποιότητα του νερού.

Ωστόσο, η γνώση που υπάρχει για τις επιπτώσεις στην υγεία του ανθρώπου και των στοιχείων που μπορεί να υπάρχουν στο νερό, δεν είναι πλήρης και σε αρκετές περιπτώσεις πολύ περιορισμένη. Η διαρκής έρευνα φέρνει στο φως νέα στοιχεία ή ανατρέπει παλαιότερα συμπεράσματα.

Η οδηγία πλαίσιο 2000/60/EC της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί το θεσμικό πλαίσιο για τη διαχείριση και προστασία των υδατικών πόρων σε όλα τα κράτη-μέλη. Θεσπίζει ένα πλαίσιο ορθολογικής διαχείρισης των υδατικών πόρων και επιβάλλεται - έχει καθυστερήσει - και η Ελλάδα να εναρμονίσει την υδατική της πολιτική.

Το φυσικό νερό για να είναι κατάλληλο για πόση πρέπει:

- Να είναι διαυγές, άοσμο, δροσερό και ευχάριστο στη γεύση.
 - Να περιέχει ορισμένο ποσό αέρα εν διαλύσει.
 - Να μην περιέχει ορισμένο ποσό στερών ουσιών εν διαλύσει (όχι πάνω από 0,5 g/l).
- Μια ανισορροπία των παραπάνω στοιχείων το μεταβάλλει εύκολα σε ακατάλληλο.
- Η πρόσβαση σε ασφαλές νερό καθώς και η έλλειψη, εξά-

Γιάννη Γεωργιάδη "Νερό - Φως - Ζωή" - 2005
Ακρυλικό σε καμβά 60x60cm

ντληση και κακή διαχείριση των υδατικών πόρων αποτελούν από τις μεγαλύτερες και σημαντικότερες προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο 21ος αιώνας.

Το νερό μπορεί να αποτελεί αιτία διενέξεων μεταξύ κρατών, μπορεί να αποτελεί εργαλείο στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, ενίοτε μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ως στρατηγικό όπλο.

Στην πραγματικότητα δεν τεκμηριώνεται ιστορικά ότι το νερό ή η έλλειψή του αποτέλεσε την αιτία πολέμων, αν και σε πολλές περιπτώσεις ήταν μέσο διεξαγωγής πολέμου και στρατηγικός στόχος.

Είναι πιθανό να αποτελέσει στο μέλλον αιτία πολέμου; Πολλοί είναι εκείνοι που υποστηρίζουν αυτή την πιθανότητα, όμως η λογική λέει πως ένας πόλεμος για το νερό δεν μπορεί να έχει πολιτικά ή οικονομικά ερείσματα. Από την άλλη πλευρά «... αν κάποιος αναζητά αιτίες πολέμου, το νερό μπορεί να προσφέρει άφθονες...».

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, το νερό μπορεί στο μέλλον να αποτελέσει αιτία διαμάχης και συγκρούσεων μεταξύ γειτονικών χωρών, καθώς υπάρχουν περίπου 200 γεωγραφικές περιοχές, των οποίων τα υδάτινα αποθέματα κατανέμονται μεταξύ δύο τουλάχιστον χωρών. Στις περιοχές αυτές κατοικεί σχεδόν το 40% του πλανήτη.

Η πρώτη καταγεγραμμένη συνθήκη που αφορούσε το νερό ήταν περίπου 4.500 χρόνια πριν. Δύο Σουμεριακές πόλεις-κράτη συνήψαν αυτή τη συνθήκη για να διευθετήσουν τις διενέξεις τους σχετικά με το νερό του ποταμού Τίγρη.

ΝΕΡΟ:
Ένα πολύτιμο
αγαθό,
με κυρίαρχο ρόλο
στη ζωή μας.

Κοιλάδα Τεμπών - Πηνειός Ποταμός

● Χημική Ένωση: Νερό (H₂O)

Απ' τη χημεία μπορούμε να δανειστούμε μερικές πληροφορίες γι' αυτό το πολύτιμο φυσικό αγαθό, το νερό.

Το νερό βρίσκεται άφθονο στη φύση και στις τρεις φυσικές καταστάσεις:

- Υγρό (θάλασσα, λίμνες, πηγές, ποταμούς).
- Στερεό (πάγος, χιόνι).
- Αέριο (υδρατμοί, στον ατμοσφαιρικό αέρα).

Το νερό αποτελεί το κυριότερο συστατικό των ζωικών και φυτικών οργανισμών, περιεχόμενο σε μεγάλη αναλογία σ' αυτούς (το ανθρώπινο σώμα περιέχει μέχρι 70% νερό, τα δε φυτά μέχρι 90%). Το μόριο του νερού σχηματίζεται με ομοιοπολικό δεσμό και παρουσιάζει πολικότητα, λόγω ασύμμετρης κατανομής των ηλεκτρικών φορτίων. Επίσης, τα μόρια του νερού (H₂O) είναι ενωμένα μεταξύ τους με δεσμό υδρογόνου και δημιουργούνται ομάδες μορίων (H₂O)₂, (H₂O)₃, (H₂O)₅.

Το νερό αποτελείται από υδρογόνο (H₂) και οξυγόνο (O₂) υπό αναλογία: όγκων 2:1 και βάρους 1:8.

Το νερό παρουσιάζει ασυνήθιστες "ανώμαλες" φυσικές ιδιότητες, που αποδίδονται στην πολικότητα του μορίου του και στο δεσμό υδρογόνου με τον οποίο ενώνονται τα μόριά του.

Έτσι το χημικό καθαρό νερό έχει τις σημαντικές και ασυνήθιστες ιδιότητες:

- Είναι σε συνήθη θερμοκρασία υγρό διαφανές, άχροο, άοσμο και άγευστο.
- Έχει σημείο πήξης (0° C) και σημείο ζέσης (100° C) σε κανονική ατμοσφαιρική πίεση 760 mm Hg. Έχει μέγιστη πυκνότητα στους 3,98 βαθμούς Κελσίου (ιδιότητα με τεράστια σημασία ειδικά για τη ζωή των υδρόβιων οργανισμών και γενικότερα για την ίδια τη ζωή πάνω στη γη).
- Έχει μεγάλη διαλυτική ικανότητα για μεγάλο αριθμό ανόργανων και οργανικών ενώσεων.

● Δίψα: Οι τραγικοί αριθμοί της

Δραματικές διαστάσεις λαμβάνει το πρόβλημα της λειψυδρίας και της έλλειψης πόσιμου νερού, ξεπερνώντας κάθε προηγούμενη απαισιόδοξη εκτίμηση.

• 2,4 δισεκατομμύρια άνθρωποι – δηλ. το 50% του παγκόσμιου πληθυσμού – δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό (Παγκόσμιο Science).

• Ο αριθμός αυτός είναι υπερδιπλάσιος από εκείνον που είχαν λάβει ο ΟΗΕ και η UNESCO με δική τους έρευνα το 2020.

• 2,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη, δεν έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες ατομικής υγιεινής.

• Σε 15 περίπου χρόνια ο πληθυσμός της γης εκτιμάται ότι θα είναι γύρω στα 10 δισεκατομμύρια και ένας στους τρεις κατοίκους, δηλ. 3,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι σε 52 χώρες της γης, είτε θα ζουν σε καθεστώς λειψυδρίας, είτε θα κινδυνεύουν άμεσα από αυτή.

- Το πρόβλημα είναι οξυμένο στις φτωχότερες χώρες.
- Το 90% του χρησιμοποιούμενου νερού – στις αναπτυσσόμενες χώρες – διατίθεται χωρίς επεξεργασία.
- Το 80% όλων των ασθενειών του αναπτυσσόμενου κόσμου εκτιμάται ότι οφείλεται στο ακατάλληλο νερό και ακατάλληλη υγιεινή.
- 1,2 δισεκατομμύρια άνθρωποι σε χώρες της Ασίας (Πακιστάν, Αφγανιστάν, Μπαγκλαντές, Ινδία, Μπουτάν, Ιράν, Νεπάλ, Σρι Λάνκα) αναγκάζονται να χρησιμοποιούν ακατάλληλο νερό.
- Στην υποσαχάρια Αφρική το 80% του πληθυσμού δεν έχει πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό.
- 600 εκατομμύρια Ινδοί αντιμετωπίζουν «υψηλή έως ακραία» λειψυδρία και περίπου 200.000 άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο, εξαιτίας, ανεπάρκειας πρόσβασης σε πόσιμο νερό.

Λειψυδρία = λείπω + ύδωρ

● Το νερό στον πλανήτη μας και η ανισότητα στην κατανάλωσή του

- Σχεδόν το 80% της επιφάνειας της Γης καλύπτεται με νερό.
- Το 97% του νερού της Γης είναι αλμυρό (μη πόσιμο).
- Το 2% του νερού της Γης είναι πάγος σε Βόρειο και Νότιο Πόλο.

• Τα αποθέματα του πόσιμου νερού στον πλανήτη μας είναι λιγοστά, μόλις το 0.01% (!) του συνόλου των νερών, αλμυρών και γλυκών (πρέπει λοιπόν να χρησιμοποιούμε τα αποθέματα αυτά με μέτρο και σεβασμό).

Στην Ελλάδα, το 86% του νερού χρησιμοποιείται για την άρδευση, το 11% διατίθεται για πόση και το 3% καλύπτει τις ανάγκες της βιομηχανίας.

Το δε νερό προέρχεται από 85-90% από επιφανειακά νερά και το 10-15% από υπόγεια.

Σύμφωνα με διεθνή στατιστικά στοιχεία, η κατ' άτομο κατανάλωση νερού δεν είναι παντού η ίδια. Εξαρτάται από την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση των πολιτών, το επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης, τις πολιτισμικές του αξίες και συνήθειες, τις πολιτικές και νομοθετικές ρυθμίσεις κ.ά.

Ο μέσος Ευρωπαίος δαπανά 135 λίτρα νερού την ημέρα ενώ αντίστοιχα ο κάτοικος των αναπτυσσόμενων χωρών καταναλίσκει μόνο 10 λίτρα ημερησίως, δηλαδή:

- Το νερό που περιέχει ένα καζανάκι τουαλέτας στον δυτικό κόσμο, αντιστοιχεί σε περισσότερο νερό (!) απ' ό,τι η μέση ποσότητα που χρησιμοποιεί ένα άτομο στον αναπτυσσόμενο κόσμο για να πιει, να πλυθεί, να καθαρίσει και να μαγειρέψει!
- Στα τελευταία 50 χρόνια ο πληθυσμός της Γης έχει διπλασιαστεί ενώ η κατανάλωση νερού έχει εξαπλασιαστεί.

Εκτιμάται ότι το 2050 το 60 με 70% του πληθυσμού της Γης θα αντιμετωπίσει σοβαρό πρόβλημα επάρκειας νερού.

Και βέβαια να μη λησμονούμε το "κρυφό νερό" που δεν βλέπουμε να χρησιμοποιείται αλλά παίζει σημαντικό ρόλο στην παραγωγή οποιουδήποτε αγαθού (τρόφιμα, ενέργεια, ρούχα, συσκευές κ.ά.).

Π.χ. πόσο νερό χρειαζόμαστε να κάνουμε ένα φλιτζάνι καφέ; Σίγουρα πολύ περισσότερο από όσο χωρά το φλιτζάνι. Υπολογίστηκε ότι χρειάζονται 132 lt νερού (!!) (περιλαμβάνει όλη την αλυσίδα παραγωγής - καλλιέργεια καφεόδενδρου - επεξεργασία κόκκων - συσκευασία - μεταφορά στον καταναλωτή).

Ένα άλλο παράδειγμα "κρυφού νερού": Υπολογίστηκε ότι για την κατασκευή ενός τζιν (βαμβάκι - κατεργασία - κατασκευή - μεταφορικά κ.ά.) είναι απαραίτητα 8.000 λίτρα νερού ή 240 μπανιέρες γεμάτες νερό !!!

Και δύο επισημάνσεις όσον αφορά τη Θεσσαλία μας:

- Όλοι οι Θεσσαλοί αναμένουν (πολλά χρόνια!) την ενίσχυση του υδατικού δυναμικού της λεκάνης του Πηνειού - με 250 εκατομμύρια m³ νερού ετησίως με την ολοκλήρωση των ημιτελών έργων του Άνω Αχελώου, που άλλωστε η ενίσχυση αυτή, προβλέπεται από το εγκεκριμένο ΣΔΛΑΠ (Σχέδια Διαχείρισης των Λεκανών Απορροής Ποταμών). Να υπάρξει και σύγχρονη παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας (ταμιευτήρας Συκιάς και σή-

ραγγα μεταφοράς προς το Μουζάκι).

- Πριν λίγο καιρό (Σεπτέμβριος 2024) υλοποιήθηκε η δημιουργία του ΟΔΥΘ (Οργανισμός Διαχείρισης Υδάτων Θεσσαλίας). Πρόεδρος ο Νίκος Ζέρκας, καθηγητής του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών και αντιπρόεδρος η Ρένα Καραλαριώτου).

Ένας φορέας που έχει σαν σκοπό την εκπόνηση της στρατηγικής για τη διαχείριση των υδάτων της Θεσσαλίας. Να υλοποιήσει δράσεις και έργα για την ανασυγκρότηση της Θεσσαλίας και την επιύση του μεγάλου υδατικού της προβλήματος, σε μια από τις πλέον παραγωγικές περιοχές της πατρίδας μας.

Ελπίζουμε να υπάρξει και μια γόνιμη συνεργασία του ΟΔΥΘ με τις αρχές της Θεσσαλίας (Περιφέρεια και Δήμους) ώστε τα έργα του οργανισμού να υλοποιηθούν προς όφελος των πολιτών.

- Στα επόμενα χρόνια και με την τεχνητή νοημοσύνη - AI (Artificial Intelligence) θα εφαρμόζονται στην πράξη καινοτόμες λύσεις που θα αναφέρονται στο νερό:

Συστήματα και τεχνολογίες που θα βελτιστοποιούν τη διαδικασία της άρδευσης, έγκαιρη ανίχνευση διαρροών (περιορισμός της σπατάλης υδατικών πόρων), ανακύκλωση νερού, πρόγνωση συντήρησης του εξοπλισμού ύδρευσης κ.ά.

- Μια ακόμη επίπτωση της κλιματικής αλλαγής που αφορά το νερό είναι: Το λιώσιμο των πολικών πάγων ανεβάζει τη στάθμη των ωκεανών. Έτσι αλλάζει την κατανομή της μάζας του πλανήτη. Παρατηρείται έτσι επιβράδυνση της περιστροφής της Γης και η μετατόπιση των γεωγραφικών πόλων στη διάρκεια του 20ου αιώνα.

Ο βόρειος γεωγραφικός πόλος μετακινείται λόγω της τήξης κατά 1 cm το χρόνο και κατά τη διάρκεια του 20ου αιώνα, το λιώσιμο των πάγων αύξησε τη διάρκεια του ημερονυκτίου κατά ένα χιλιοστό του sec !!

Γέφυρα του Αλκαζάρ - 1955
Φωτογραφία του Στέφανου Στουρνάρα (Αρχείο Φωτοθήκης)

● ΔΕΥΑΛ: 100 χρόνια ζωής

100 χρόνια δημιουργικής παρουσίας συμπληρώνει φέτος η ΔΕΥΑΛ - μια δημοτική επιχείρηση πρότυπο της πατρίδας μας, τόσο για την οικονομική της υπόσταση, όσο και για το τεράστιο κοινωνικό της έργο. Η ιστορία και η σημερινή παρουσία της ΔΕΥΑΛ στους τομείς της ύδρευσης, της αποχέτευσης και της προστασίας του περιβάλλοντος, στηρίζεται σε μια μακροχρόνια διαδρομή η οποία ξεκινάει από τις αρχές του 20ου αιώνα έως σήμερα.

Πράγματι η ΔΕΥΑΛ - και με κάθε προηγούμενη μορφή της - πρόσφερε υπηρεσίες υψηλής ποιότητας στους Λαρισαίους συμβάλλοντας στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής όλων μας. Άλλωστε οι τομείς δραστηριότητας της ΔΕΥΑΛ αποτελούν τους σημαντικότερους δείκτες πολιτισμού, μιας σύγχρονης και ανθρώπινης πόλης, τομείς οι οποίοι στον σύγχρονο κόσμο έχουν ενταχθεί στους κυριότερους συντελεστές ποιότητας, προόδου και ανάπτυξης των κοινωνιών.

Η ιστορική αφετηρία της επιχείρησης εντοπίζεται το 1909 και με "ιδιαίτερες" στάσεις το 1925, 1930, 1974, 1977. 1925: συγκροτείται εταιρεία "Εταιρεία Ύδρευσης και Ηλεκτροφωτισμού Λαρίσης" (ΕΥΗΛ).

Με νόμο (22-8-1925) παραχωρείται στην ΕΥΗΛ για 30 χρόνια το προνόμιο της ύδρευσης και του ηλεκτροφωτισμού και με συμμετοχή του Δήμου κατά 76% και μετόχους κατοίκους της πόλης που αγόρασαν μετοχές της εταιρείας.

Η ΕΥΗΛ ηλεκτροφώτισε τη Λάρισα και σε πέντε χρόνια τετραπλασίασε την παραγωγή ρεύματος:

Το 1926: 183.500 KWh και το 1930: 740.000 KWh, εξασφαλίζοντας η ΕΥΗΛ τον ηλεκτροφωτισμό προχώρησε αμέσως στην ύδρευση.

Ξεκίνησε έργα ύδρευσης το 1927 (δίκτυο και υδατόπυργος) τα οποία ολοκληρώθηκαν το 1930 και κόστισαν 20 εκατ. δραχμές, ποσό τεράστιο για την εποχή και το οποίο καλύφθηκε εξ ολοκλήρου από τους Λαρισαίους.

Σε πανηγυρική ατμόσφαιρα, τα έργα εγκαινιάστηκαν στις 27 Δεκεμβρίου 1930 από τον τότε πρωθυπουργό Ελευθέριο Βενιζέλο.

Η Λάρισα είναι μια απ' τις πόλεις της Ελλάδας, που μπορεί να είναι υπερήφανη ότι η εξασφάλιση της επάρκειας νερού και της υγιεινότητάς του αντιμετωπίστηκε και αντιμετωπίζεται με άριστο τρόπο, ώστε μέχρι σήμερα, να μη παρατηρηθεί πρόβλημα στην υδροδότηση της πόλης.

Η Δ.Ε.Υ.Α.Λ. - και με την κάθε προηγούμενη μορφή της - επεσήμανε έγκαιρα το πρόβλημα της επάρκειας και υγιεινότητας του νερού και το έθεσε σαν ένα από τους βασικούς στόχους.

Συνδυάζοντας πάντοτε τη μεγάλη της εμπειρία σε θέματα ύδρευσης και με δυναμική πολιτική προγραμματισμού, κατόρθωσε και κατορθώνει να κατακτά εκείνες τις λύσεις, ώστε η Λάρισα να μην αντιμετωπίσει τον κίνδυνο να μείνει το δίκτυο της πόλης χωρίς νερό.

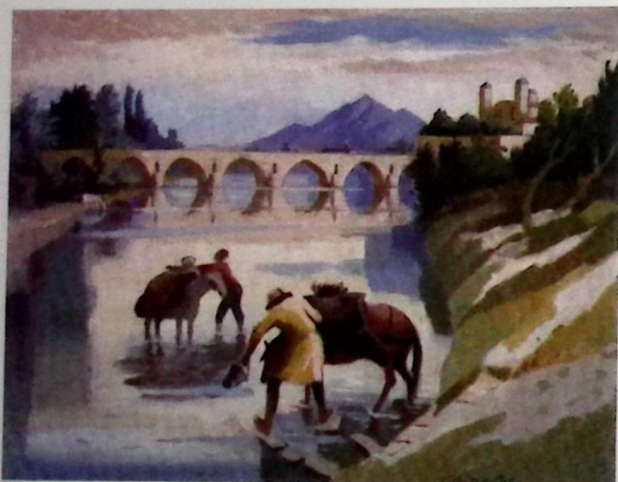
Αντιμετωπίζει την υδροδότηση της πόλης με μια μακρόπνοη και συνετή πολιτική, με κύριο μέλημά της να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των Λαρισαίων με νερό, τόσο στο παρόν όσο και στο μέλλον.

Το συνολικό δίκτυο ύδρευσης της ΔΕΥΑΛ, έχει μήκος 1115 km (3 φορές την απόσταση Λάρισας-Αθήνας!!) και ένας από τους βασικότερους στόχους της ΔΕΥΑΛ είναι ο πλήρης εκσυγχρονισμός του (μήκος ακαθάρτων 450 km και όμβριων 300 km).

Από το 1990 οι Λαρισαίοι δεν πίνουν ούτε σταγόνα νερό από τον Πηνειό. Κι αυτό γιατί αφενός η ποιότητά του δεν είναι ικανοποιητική λόγω ρύπανσης, αφετέρου διότι δεν επαρκεί, ιδιαίτερα τους θερινούς μήνες.

Σήμερα η Λάρισα υδροδοτείται από 17 συνολικά γεωτρήσεις (7 στον Αμπελώνα, 5 στη Γιάννουλη

Σακάδες - Νερούλαδες
Πίνακας λάδι σε μουσαμά του Αγνηορα Αστεριαδη - 1957
(Συλλογή ΔΕΥΑΛ)

και 5 στα Πλατανούλια). Με τις υπάρχουσες γεωτρήσεις και τα έργα που πρόκειται να γίνουν μελλοντικά, η Λάρισα δεν θ' αντιμετωπίσει πρόβλημα έλλειψης νερού στο μέλλον. Ενδεικτικά η κατανάλωση ανά ημέρα: 1930: 700 κ.μ. - 1940: 5.800 κ.μ. - Σήμερα: 55.000 κ.μ. Το νερό των γεωτρήσεων οδηγείται στις δεξαμενές της Αγίας Παρασκευής (χωρητικότητα 5000 m³) και του Μεζούρλου (8000 m³) και με τη βαρύτητα λόγω υψομετρικής διαφοράς διανέμεται

στην πόλη. Η ετήσια παραγωγή νερού είναι 16.500.000 m³, δηλ. η κατανάλωση κυμαίνεται στη φυσιολογική τιμή περίπου των 50.000 m³ την ημέρα, κατανάλωση που πρέπει να μας ευαισθητοποιεί όλους μας για συνετή χρήση. Η ΔΕΥΑΛ επίσης δεν σταματά την προσπάθεια για ανεύρεση νέων πηγών υδροδότησης και από επιφανειακά νερά, ώστε να σταματήσει ή να μειωθεί η άντληση υπόγειων υδάτων.

Προγραμματίζει, σχεδιάζει και εργάζεται προς την κατεύθυνση να μπορεί να διαβιέται στο μέλλον το πολυτιμότερο αγαθό της ζωής, το νερό.

Το πόσιμο νερό ολόκληρου του Δεσφίου ύδρευσης, από την πηγή μέχρι τον καταναλωτή, ελέγχεται για την ποιότητά του καθημερινά από τα υπερσύγχρονα εργαστήρια της ΔΕΥΑΛ και οι Λαρισαίοι πρέπει να γνωρίζουν ότι είναι άριστης ποιότητας και πάντοτε σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες υγειονομικές διατάξεις, εθνικές και της Ε.Ε.

Τα εργαστήρια της ΔΕΥΑΛ είναι από τα πιο οργανωμένα, σύγχρονα και αξιόπιστα, στον χώρο των ΔΕΥΑ αλλά και τουλάχιστον ισάξια με οποιαδήποτε ανάλογα εργαστήρια στον ελληνικό χώρο.

Το χημικό εργαστήριο, άρχισε να οργανώνεται το 1975, και σήμερα έχει δημιουργήσει ένα σύγχρονο εργαστήριο Ελέγχου Ποιότητας Νερών, φιλοδοξώντας να το καταστήσει πρότυπο εργαστήριο στην Ελλάδα.

Το μικροβιολογικό εργαστήριο άρχισε να οργανώνεται το 1983 και σήμερα είναι ένα πλήρες εργαστήριο για τον προσδιορισμό δεικτών όπως: κολοβακτηρίδια, εντερόκοκκοι, ολικά αερόβια μικρόβια κ.ά.

Τα εργαστήρια της ΔΕΥΑΛ, εφαρμόζουν Σύστημα Ποιότητας πιστοποιημένο από τον ΕΛΟΤ κατά το πρότυπο «ΕΛΟΤ EN ISO 9001:2008» και

ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις για την ποιότητα νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, μέσω της διαπίστευσης κατά ISO 17025.

Η ποιότητα του πόσιμου νερού της Λάρισας, από την πηγή μέχρι τον καταναλωτή, ελέγχεται καθημερινά από υπερσύγχρονες διατάξεις και όργανα, ώστε να είναι άριστης ποιότητας, καθαρό και υγιεινό.

Οι προσπάθειες της ΔΕΥΑΛ έχουν, πάντοτε, σαν κύριο πρόγραμμα-στόχο για το μέλλον:

• Να υλοποιεί το βασικό της στόχο, δηλαδή τη μακροπρόθεσμη εξασφάλιση υγιεινού και καθαρού νερού σε όλη τη Λάρισα, επενδύοντας συνεχώς αρκετά χρήματα για την υλοποίηση αυτού του σκοπού.

• Να εξασφαλίσει στους Λαρισαίους και την περιοχή όλες τις προϋποθέσεις για ένα καθαρό, πολιτισμένο και υγιεινό περιβάλλον.

• Να παραμένει η ΔΕΥΑΛ μια κοινωνικά, εύρωστη οικονομικά, δημοτική επιχείρηση.

• Να μεριμνά για συνεχή αναβάθμιση των προσφερόμενων υπηρεσιών στους συμπολίτες μας συγχρονίζοντας και υλοποιώντας τους στόχους της, με τις εξελίξεις κάθε εποχής και τις απαιτήσεις της κοινωνίας μας.

• Να αποτελεί μια Δημοτική Επιχείρηση, που σε 24ωρη βάση ν' ανταποκρίνεται, με ενδιαφέρον και συνεχή διάθεση προσφοράς και εξυπηρέτησης όλων των συμπολιτών μας.

• Στις προθέσεις της ΔΕΥΑΛ, είναι ο σχεδιασμός και η κατασκευή "Μουσείου Νερού" στο χώρο των παλαιών της κτιρίων (Διυλιστήρια).

• Να λειτουργήσει το Μουσείο και να συμβάλλει στην προσπάθεια της συνεκτικοποίησης όλων μας για την αναγκαιότητα της σωστής χρήσης του νερού και ανάπτυξης της οικολογικής μας αντίληψης σχετικά με το πολύτιμο αυτό αγαθό. Είναι βέβαιο ότι και στο μέλλον η ΔΕΥΑΛ αξιοποιώντας την εμπειρία ζωής της, θα ανταποκριθεί στις προσδοκίες των Λαρισαίων για παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου.

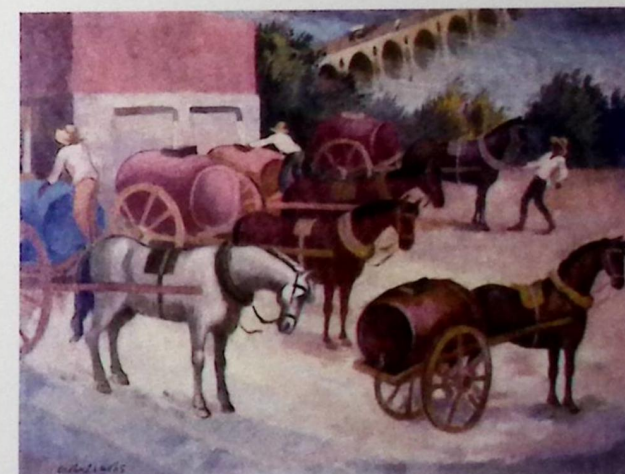
Θα δικαιώνει την παρουσία της στους τομείς δραστηριοποίησής της, την ανταπόκρισή της με άριστο τρόπο στην

αποστολή της, παράγοντας ουσιαστικά πολιτισμό, αφού όλοι συμφωνούμε ότι πολιτισμός είναι η αναβάθμιση της ποιότητας ζωής όλων μας.

Η ΔΕΥΑΛ και σήμερα συνεχίζει την παράδοση να χρηματοδοτεί επενδύσεις από ίδιους πόρους, ανεξάρτητα από τα χρηματοδοτούμενα κρατικά ή κοινοτικά προγράμματα.

Έτσι η Λάρισα διαθέτει σήμερα, ένα τεράστιο έργο υποδομής στους τομείς ύδρευσης και αποχέτευσης, ένα έργο υποδομής το κόστος του οποίου σε σημερινές τιμές εκτιμάται μεγαλύτερο των 400 εκ. ευρώ.

Όσον αφορά στο ανθρώπινο δυναμικό της ΔΕΥΑΛ, για άλλη μια φορά πρέπει να τονίσουμε τη μεγάλη προ-

Νερούλαδες με βαρέλια.
Πίνακας λάδι σε μουσαμά του Αγνηορα Αστεριαδη - 1957
(Συλλογή ΔΕΥΑΛ)

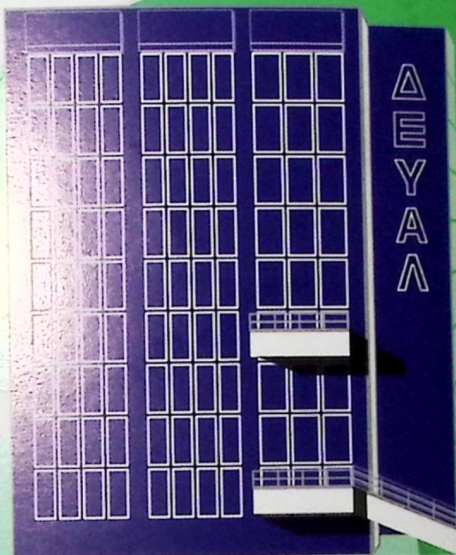
σφορά των εργαζομένων, στην πραγματοποίηση της αποστολής της επιχείρησης.

Το ανθρώπινο δυναμικό είναι η κινητήρια δύναμη που συνδυάζει την τεχνογνωσία, την εξειδίκευση, την πολychρονη εμπειρία του - σε όλους τους τομείς και επίπεδα - και την ποιότητα του έργου που παράγει.

Αποτελεί εγγύηση ότι και στο μέλλον, αφενός η προσφορά της ΔΕΥΑΛ στους συμπολίτες θα είναι πάντα υψηλού επιπέδου, αφετέρου θα μπορεί να διευρύνει τους τομείς - αντικείμενα της δραστηριότητάς της.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΝΕΡΟΥ

100
ΧΡΟΝΙΑ
ΔΕΥΑ ΛΑΡΙΣΑΣ

Μάρτιος 2025

Δράσεις για Δημοτικά
Σχολεία Λάρισας

Μάρτιος 2025

Ημερίδα

- Σύγχρονη Ιστορία της ΔΕΥΑΛ
- Διαχείριση νερού

ΔΕΥΑ Λάρισας
(Τέρμα Τυχερού)